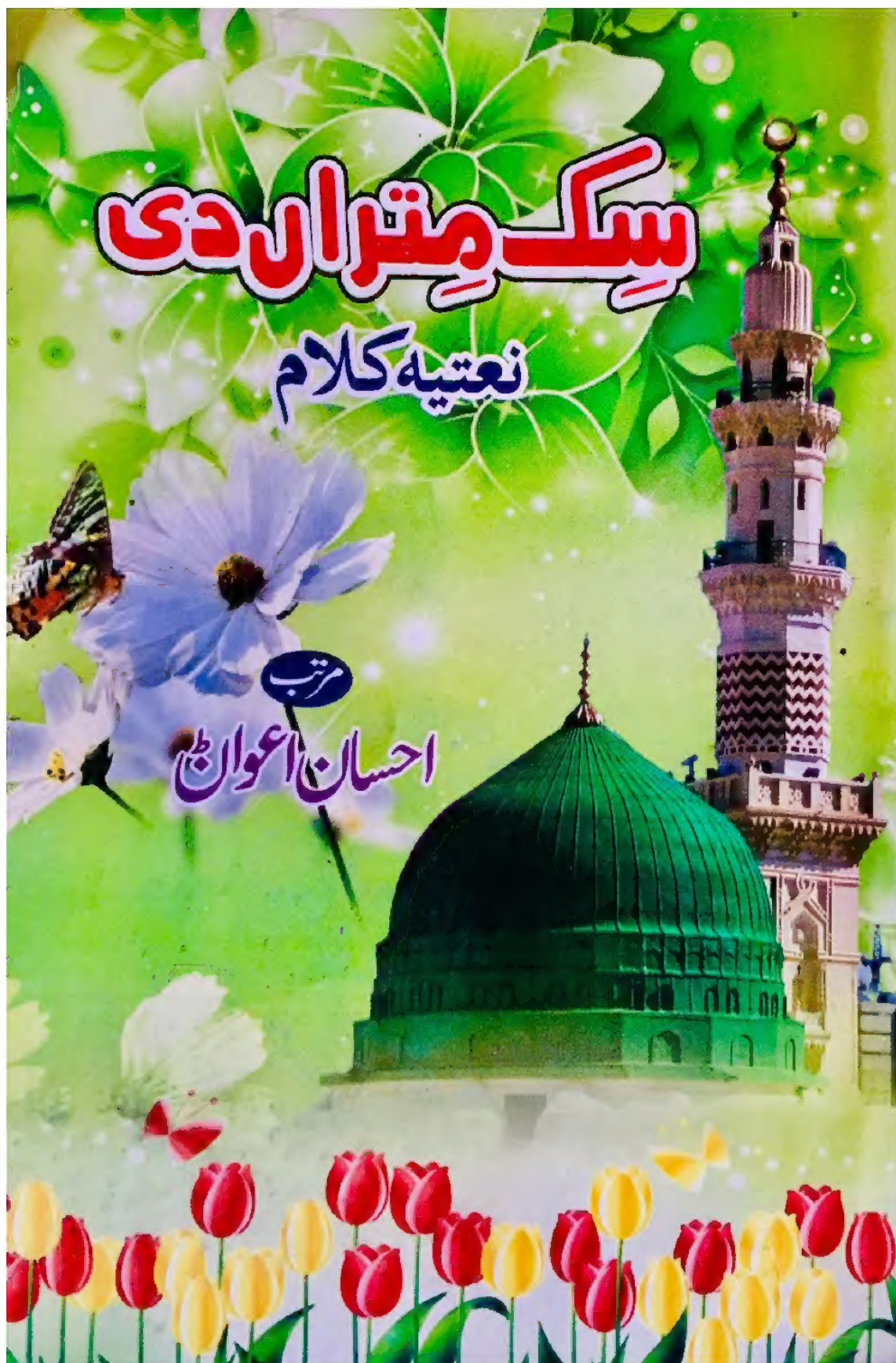

سکِ مِتراں دی

نعتیہ کلام

مرتب

احسان اعوان پٹی

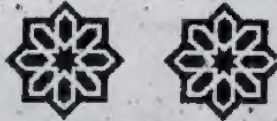
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سِکِ مِترال دی

مُرتب:

اِحْسَانُ اِجْوَانُ

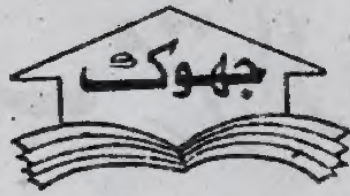
(0345-8711418)

جھوک پبلشرز

ملتان

اہتمام اشاعت : ظہور احمد دھریکچہ
ترتیب و تنزیل : احسان احمد اعوان

سبھے حق ہتھیکڑے

نال کتاب ————— سبک مبراں دی

ناشر ————— جھوک پبلشرز ملتان

تاریخ اشاعت ————— ستمبر 2004ء

چھاپہ خانہ ————— جھوک پرنٹرز ملتان

موکھا ————— 30 روپے

اشاعت مکر 2016ء

انتساب

سئیں محمد سعید احمد شیخ

ڈپٹی ڈائریکٹر پی آئی ڈی ملتان

دے ناں!

جہاں انگریزی اردو تے سرائیکی کتاباں دے ناں نال

”جہان فرید“ عظیم کتاب

لکھتے اسا کوں عشق رسول دے

دگ داسو نہاں کیتے۔

احسان اعوان

ہر عابد بعد عبادت دے پڑھ حمد درود دعا منگدے
 کئی منگدے رزق مال رازق توں کئی بن بیمار شفا منگدے
 ہر کئی ہے منگدا ہک در توں کئی کیا منگدے کئی کیا منگدے
 منگ اشتر توں وی اول در توں جیں دردی خیر خدا منگدے
 (رشید اشتر)

حضرت خواجہ غلام فریدؒ

ایتھاں میں مٹھڑی نت جان بلب
 اوتھاں خوش دسدا وچ نلک عرب
 ہر ویلے یار دی تانگ لگی سُخے سینے بک دی سانگ لگی
 ڈکھی دٹڑی دے ہتھ ٹانگ لگی
 تھئے بل بل سول سمولے سب
 تھی تھی جو گن چودھار پھراں ہند بندھ پنجاب تے مار پھراں
 سچ بار تے شہر ہزار پھراں
 مٹاں یار ملیم کہیں سانگ سب

توڑے دھوڑے کھانڈی آں تیدے نام توں مفت و کاندھی آں

تیدے بانڈیاں دی میں باندھی آں !

تیدے دردے کتیاں تال ادب

واہ سوہنا ڈھولن یار سجن واہ سانول ہوت حجاز وطن

آ ڈیکھ و سرید وایت حزن

ہم روز ازل دی تانگ، طلب

حضرت پیر مہر علی شاہ ر

اچ سک متراں دی و دھیری اے کیوں دلڑی اداس گھیری اے

نوں لوں وچ شوق چنگیری اے اچ نیناں لایاں کیوں جھڑیاں

مکھ چندر بدر شمعشانی اے

متھے چمکے لٹ لورانی اے

کالی زلف تے اکھ مستانی اے

مخسور اکھیں بہن مدد بھڑیاں

ڈوں ابرو قوس مثال ڈسن
 جیں تھیں نوک مرہ دے تیر چھٹن
 لبیاں سرخ آکھاں کہ لعل مین
 چٹے ڈنڈ موتی دیاں بہن لٹریاں !
 ایں صورت کوں میں جان آکھاں
 جانان کہ جان جہان آکھاں
 پچ آکھاں تے رب دی شان آکھاں
 جیں شان توں شانیں سب بنیاں
 انہاں سکدیاں تے کمر لاندیاں تے
 لکھ واری مدقے جانڈیاں تے
 انہاں بردیاں مہنت وکانڈیاں تے
 شالادت آون اوہے گھڑیاں
 اچ سک مہراں دی دد میری اے

سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَجْمَلُكَ
 مَا أَحْسَنُكَ مَا أَكْمَلُكَ
 کہتہ مہر علی کہتہ تیبی ثناء
 گستاخ اکھیں کہتاں جاڑیاں

حضرت خواجہ محمد یار فریدیؒ

تیڈا مکھڑاڈٹھیں مٹھا مدنی ٹوہن!
 سبک لہندی نہیں دل رچدی نہیں
 اسال خاص قدیمی بردے ہوں
 اسال نوکر تیبے در دے ہوں
 اسال کٹھڑے تیغ نظر دے ہوں
 ہے گال پُرانی اُج دی نہیں
 لوٹنے لکھ لکھ ٹال مٹال کرو
 نہ لطف کرم دی مہال کرو

کر خاک مٹی پامال کرو
دل حلقہ بگوش اے بھدی نہیں

میں کو جھی تے بد عملی ہاں !
بے کاری تے بے سہلی ہاں
لچ تیڈی ہاں توٹے کھلی ہاں
کیا پاس تسا کوں لچ دی نہیں

جو در تیڈے مر خاک تھئی !
ہر عیب کنوں ورنج پاک تھئی
ہر آن سدا غم ناک تھئی
ہم غم دی رہی دھج وچ دی نہیں

جو فخر دوانگوں آزاد ہوئی

صدیق ہوئی دلشاد ہوئی !

وچ ملک سچے آباد ہوئی !

ہن کوڑ فریب تے تچ دی نہیں

پیر حاجی شاہ فائقؒ کچی محمد خان

مٹھل منٹار مدنی دی حقیقت حال کیا پچھدیں !
 جیویں مخلوق وچ رہندے اوں رب نال کیا پچھدیں
 ایندی گفتار قال اللہ ایندا دیدار وجہ اللہ
 توٹے سڈویندے عبد اللہ
 ایندے ڈھنگ چال کیا پچھدیں
 شکل بشری دا ہس اولہ ! جیویں قرآن تے چولا
 متاں اکھ وچ پوی پھولا
 پٹا پٹروال کیا پچھدیں
 خدائی سب ایندا مالے کریندے کم خدا ولے
 رنگیندن حبشی تے کالے
 ایندے جتوال کیا پچھدیں !

بشر سڈ دیں نہ سٹر جلدی رکھیں دے چال اٹکل دی

امثال سوہنا نہیں بکدی

عقل دی دال کیا پچھیں

جینا مباح ہووے خالق ثنا کیا کر گے فائق !

میں اپنی ہستی دے لائق

وہائے گفزیال کیا پچھیں

نور محمد مابہر مبارک پوری

عربی آئیم ساڈڑے سانگے مدنی آئیم ساڈڑے سانگے

صدقے میں صدقے بھتوال

درد تہاڈا سینے نہ ماوے ہاجہ تہاڈے کون زہاوے

پئے گن پیچ اڑانگے

صدقے میں صدقے بھتوال

حسن تیڈے دیاڈھاں پیاں ڈکھیاں اکھیاں سکدیاں ریمیاں

قسمت پٹھری دے بھانگے
 صدقے میں صدقے مٹیواں
 قبر اکیلی نہیں کوئی ساتھی حسن و اصدقہ پاویں جھاتی
 قبر دے پسند اڑانگے
 صدقے میں صدقے مٹیواں
 تانگے تنگھیزیں تن من گل گے جاہیں و چھیزیں جو بن ڈھل گے
 موت بڑی آبِ بانگے
 صدقے میں صدقے مٹیواں
 صابر حمدیں عشق و رادھا نہیں اچکل دا ہے چھڑیں لا دا
 لکڑم تیڈڑے دانگے
 صدقے میں صدقے مٹیواں !
 عربی آیم ساڈڑے سانگے

قاسمی محمد حنیف قاسم

دل جدائی سہندی نہیں درتے سڈانہ دیر کر
 میڈے حال تے کچھ کر کر کم روضہ ڈکھانہ دیر کر
 بے عمل ہاں بے عمل ہک تیڈے دم داماں ہم !
 کشتی بحر عسایاں دیوچ آکھنھی لانہ دیر کر
 راہ مدینے داتکاں ، سنیہے بھینڈاں وادے ہتھ
 آسچن ہم باقی ساہ مکھڑا ڈکھانہ دیر کر
 جے سڈیں دراپنے تے ڈس تیں کنوں پچھناہے کس
 مالک کوئین ہیں چالی چسانہ دیر کر !
 کو جھڑا ان بھاوٹا تیں نہ سنبھالیاں دیساں
 صدقہ سنیاں حسنین داہن گل چالانہ دیر کر
 عالم برزخ دیوچ میں تے جے کوئی آہنی
 قاسم ہے ضامن مصطفیٰ ونج ونج چتانہ دیر کر !

مولوی محمد عبد اللہ گلشن مرحوم

سب درد دل دے بیٹندے محمدؐ
 گل اپٹیاں پرایاں کول لیندے محمدؐ
 مشکل دیوچ کوئی سڈے مصطفیٰ کول
 لکھاں مشکلاں حل کریندے محمدؐ !
 پنٹائی تاں پن گھن محمدؐ دے درتوں
 ڈیندا خدا ہے دندیندے محمدؐ
 محمدؐ دافنرمان، فیرمان رب دا
 خدا دے سوانہ الیندے محمدؐ
 ایجھی شان والا نہ آیا نہ آسی !
 گدا کول شہنشاہ بنیندے محمدؐ
 گلشن ایندی مدح خوانی پڑھی کر
 قبر وچ حشر وچ چھڑیندے محمدؐ

غلام محمد دلسوز نور پوریؒ

میڈے مولا ڈکھڑے ٹال صدقہ مدنی دا
 میگوں کر ڈے نیک خصال صدقہ مدنی دا
 تیڈی برتر شان نرالی ہے تیڈی ذات تاں رحمت والی ہے
 ڈے فیض دا پر کر مقال صدقہ مدنی دا
 میگوں سک ہے پاک مدینے دی اول سوئے ملک نگینے دی
 میگوں روضہ پاک ڈکھال صدقہ مدنی دا
 جڈاں قبر دی کالی رات ہووے سامیں پاک حضور دی ذات ہووے
 نہ پچھن نکیر سوال صدقہ مدنی دا
 جڈاں میڈا وقت اخیر ہووے سامیں مدنی دی تصویر ہووے
 نہ مقبوسے ڈنگر اوال صدقہ مدنی دا
 میڈے مولا معاف قصور کرو دلسوز دے ڈکھڑے دور کرو
 میڈی بگڑی آپ سنبھال صدقہ مدنی دا

سید بسمل شاہ . مرحوم

محمد مصطفیٰ والیں کون گمہ اون دی کیا لوڑ اے
 امت ہندی جنت ہندی تے غم کھاؤن دی کیا لوڑ اے
 فراق مصطفیٰ دیوچ جہڑے جو نیر و ہندے ہن
 اے موتی بے بہا ہونڈن تے مل پاؤن دی کیا لوڑ اے
 چمن جوسن داناں شرک پچھو رب کولوں پچھو سگدو
 جوڑا عرشاں تے مدنی دلتے چھاؤن دی کیا لوڑ اے
 محمد رکھ تے سر سجدے الایا ہا سبحان اللہ
 جیکر بخشیں نہ امت توں تے سر چاؤن دی کیا لوڑ اے
 محب داجووی ترکہ ہے اوذا محبوب مالک ہے
 میڈا محبوب میں کولوں اے اکھواؤن دی کیا لوڑ اے
 محمد دیاں شنائیں سن جہڑے بسمل چاؤٹ پیندن!
 انہاں کول وعظ ساڈے تے بھلاؤن دی کیا لوڑ اے

حافظ بنی بخش سے غافل مرحوم

غریباں دے دیہڑے وسا یا محمدؐ
 میڈے دل دیاں آساں پچھا یا محمدؐ
 بھیاں صدقے تیں توں سوہٹا کسلی والا
 تیڈا شان افضل ہے سب توں نرالا !
 میگوں اپنا رومنہ ڈکھا یا محمدؐ
 توں لچپال بہر دیاں سین لا جاں پلیندیں
 جیندا کوئی نہ ہووے توں گل نال لیتیں
 ستے مجاگ میڈے جگایا محمدؐ
 عمر گذر گئی سین کھپیں تے روندیں
 ڈسا کن تے ونجاں میں سین تیڈے ہوندیں
 میڈے سین روندے رہا ، یا محمدؐ
 میڈے دل دیاں آساں پچھا ، یا محمدؐ

ڈکھاو وچا پک وار رومنہ پیارا
 چمک پو وے سیں میڈی قسمت داتارا
 کراں چندری میں توں فدا یا محمد
 میں غافل کوں ہر دم تیڈی تانگھ رہندی
 اے دلڑی بنائی ڈکھاں توں نسیں واندی
 تیڈے در توں ہلدی شفا یا محمد

حافظ رسول بخشے حافظ

صدقے صدقے میں تھیواں یا رحمت اللعالمین
 قسم خدا، اے دلربا تیڈی مثل کوئی نہیں
 قبضے دیوچ کائنات ہے شاہی دی ہس کیا بات ہے
 خادم تیڈا رب جوڑ یا سدرہ نشین، روح الامیں!
 جیں تے چا کیتی دید ہے تھئی عاشقاں دی عید ہے
 اکھ سانولا، من بھانولا، سوہنا نہی ماہ جہیں

محشر والے میدان وچ عملاں والے میزان وچ
 نہ میں ککھاروں توں کھڑا تہراں میڈیاں خود آہیں
 صدقہ سیں نور العین دا پیارے حسنؑ تے حسینؑ دا
 پھیرا چا پا ڈکھڑے ونجا آساں امیداں ہوں ہمیں
 حافظ تو نے بدکار ہے تیڈا تاں سیں جبار ہے
 ہن نہ روا، مکھڑا ڈکھا سوہنا شفیع المذنبین!

مولانا نور محمد کہتر مرحوم

نہیں بدلا محض خدا پہلے
 در مدنیؑ یار دے آپہلے
 متیندا کیا، جی جوتن ماریں احمد کرنیدیں عمر گذاریں
 احمدؑ دا ورد پکا پہلے
 جیکر چاہیں شاہی امیری سٹ دولت تے پکر فقیری
 مفلس بن ڈکھلا پہلے

جیوں جیوں غیروں خالی تھیں تیں توں تیوں ملک دا والی تھیں
 پنن دا بسکھ گھن ڈا پہلے
 کل خزانے رب اکبر دے رب ڈتے ہن ہتھ سرور دے
 پیانہ در کھڑ کا پہلے
 کہتر جیں ڈنہ بخت بھڑی سرب سوہنا چا سڈولیسی
 ڈیسوں درد سٹا پہلے

حاجی محمد نواز عصیم مرحوم

محمد محمد پکیندا ریہا کر
 ست بھاگ اپنے جگیندا ریہا کر
 توں ڈینھ رات ورد نبی کر مسلسل
 ایویں دل دی نگرہی وسیندا ریہا کر
 توں لکھ لکھ تے نعتاں نبی سن دیا ہر دم
 تے پڑھ پڑھ کے منقاں سنیندا ریہا کر

ولی تے نبی الیویں آہیں گذر گئے
 غلامی نبی دی کرینداریہا کر
 بنال عشق احمد دے حاصل نہیں کجھ
 توں نام محمد چٹینداریہا کر
 ملی بھیک سوہنے محمد دے درتوں
 عصیم توں نعتاں سنینداریہا کر

طالب ڈیر دی

در در نہ زل دلی اجائی
 مدنی دے در زہ سر جھکائی
 ایں پاک درکوں چھوڑ نہ راہ حق دا ہئی منہ موڑ نہ
 دوزخ اندر گھر جوڑ نہ
 من مت میڈی سُنجڑی تہجائی
 ہے بے مثل ایند اکرم ! ڈکھڑے تھین سارے ختم

لچپال ہے شاہ اُمم !
 آساں نہ بھن تھپسی چنگائی
 سخیال دا شاہ ہے بختور چھوڑیں نہ توں ایں سیں دادر
 جیں ڈینھ کر لسی ہک نظر
 ویسی سبھ مونجھاں مکائی
 ہک آس رکھ دل دے اندر ڈیکھوں مدینے دا شہر
 ورنج کے رکھوں چوکھٹ تے سر
 قیمت جیکر ایں موت آئی
 طالب توں سیں دی رہ ورنجیں در ایندے تے بس بہہ ورنجیں
 کئی آوے ڈکھتاں سہہ ورنجیں
 قیمت تیڈی تھپسی سوائی
 دُر دُر نہ رُل دِلڑی اجائی

نور محمد سائل . ڈیرہ غازیخان

سن مہم محمد مدنی سین ڈکھ درد اے من مجذوبیاں دا
 تیڈی بھال بناں لچپال سدابر حال ہے تن مضروبیاں دا
 تیڈے حسن دا منظر کل جہاں کیا ہفت سما کیا کون و مکاں
 کیا قلم لکھے کیا پو لے زباں
 توں مرکز ساریاں خوبیاں دا
 تیڈے خلق تے مٹھرا ملک موہن تھئے بردے درد لبر دے اُن
 یک سچن نہیں گئے دشمن من
 واہ شان خوش اسلوبیاں دا
 توں عرشی عرش دے ڈاوا ہیں توں منہج حسن ادا دا ہیں
 توں مالک ملک وفادا ہیں
 تیڈے سر سہرا محبوبیاں دا
 کیتو نعل بلاں تے بجال کرم غم مکیا تے مکے سول بستم

ہوئے تیرے دور ختم
 بھلیا ذکر سبھو مریاں دا
 ہوئے سائل تے وی لطف عطا وابتویوے گوشہ چشم ذرا
 کر سہرا فراز دے شاہ ہدی
 ڈکھ دسرو پنے مغلوبیاں دا

جانبا ز جتونی سے مرحوم

وسیلہ بنا گھن سئیں خیر البشر ہے
 نبی پاک راضی تاں کیا خوف ڈر ہے
 محمد مہرباں تاں ڈکھ دور سمجھیں قبر کالی کوٹھی کول پر نور سمجھیں
 محمد پنجیسی اول پور سمجھیں
 چاڈیسی راہ رستہ اے تونی بکر ہے
 نہ گل گال جندری پنوں ہار پندی نہ فانیو عمر کروتوں کھپدیں تے روندیں
 دلاول نہ آکیں محمد دے ہوندیں

سمل ہے نہ سونہہ ہے سفر پر خطر ہے
 بے سمل بے سمل نہ مہتی موحجام اندا
 اکھیں نوٹ جھاگیں توں دریا غماں دا
 ڈکھا ڈیکھ نہ سہسی وارث جہاں دا
 اے مشکل دے ویلے آئیندا خبر ہے
 سفر والے خطرے توں سارے ونجا چا
 قدم اپنی منزل ڈو راہی دوسا چا
 مٹھے میم مدتی دے ناں کوں پکا چا!
 مہا بے نبی دے ویسی مک سفر ہے
 تیکوں شیت اچ تیں کہیں نہیں ڈسایا
 خدا پاک جانباڑ ایویں الایا!
 نہ بے آس مہیویں توں آدم دا چایا
 توں لا تقشوتے رکھیں نت نظر ہے

فیض محمد دلچسپ مرحوم

از لہوں ہے دل دیوانی در تے سدا و عربیؔ
 سکدیں ختم نہ تھیواں روضہ ڈکھا و عربیؔ
 اللہ ذاتوں ہیں پیارا کونین داس بہارا
 بے آس میں رہاں نہ قسمت دا ڈے چا وارا
 اپنے بیگانے تھی گن اپنا بنا و عربیؔ
 تیڈا مہٹا مدیتہ رحمت دا ہے خزنیتہ
 قدسی آسرخچکیندے ہے عرش دا اوزینہ
 ہاں میں وی سیں دے ناویں دامن چالا و عربیؔ
 دم دم کراں پکاراں ! کلھیں کیویں گزاراں !
 ڈوجگ دا ہیں دلارا دل توں کیویں وساراں
 ہکوار آتے میڈا آنکھن سہا و عربیؔ
 سکدیں ختم نہ تھیواں روضہ ڈکھا و عربیؔ

کے تئیں مہلا سکیسو ! مونجھاں کڈاں مٹیسو !
 سونے دا سجھ اُبھر سی جیں ڈینھ مہٹا سڈیسو
 زل تے مراں نہ روندیں گل لارہا ووسرئی

== احمد خان طارق - شاہ صدر دین ==

لطاقت کیا مدینے دی، رجھاوت کیا مدینے دی !
 خدا سئیں دی اوہا منشا جو ہے منشا مدینے دی
 مٹھے منٹھار مدنی دا مٹھا شہر، مٹھی بولی !
 خدا چاوے ایندیاں قسماں زباں ورتا مدینے دی
 نہ گورا تے نہ کوئی کالا نہ اپنا نہ بیگانہ کوئی
 تے ہر کہیں لو پکو جہیں اے ورتا مدینے دی
 اوڈول احد، ایڈول احمد، ملک دربان سا بنجھے ہن
 کڈی ذاکر، کڈی تسج کڈی چھٹکا مدینے دی
 خدا سئیں دی اوہا منشا جو ہے منشا مدینے دی !

ہو ارا ہی مدینے دی انگل لئی چل دیوانے کوں !
میں طارق رچ لوا گھنساں ہوا مدوا مدینے دی

اُمید ملانی

سنوار وچا میں بیکس دامقذر یار رسول اللہؐ
جو ہواں میں وی بنخماں داسکندر یار رسول اللہؐ
اے منظر مسجد اقصیٰ دا ڈھٹا ہئی زمانے نے
تیڈے ہن مقتدی سارے پیمبر یار رسول اللہؐ
صحیفہ تیڈی مدحت دا کڈا ہیں وی مک نہیں سگدا
تو نے لکھاں لکھیندے رہے سخنور یار رسول اللہؐ
ایہوتاں اسم اعظم ہے نظر والو ذرا ڈیکھو
پکاراں کیوں نہ ہر جاہ تے میں بے زریار رسول اللہؐ
سہارا میڈا ڈوجک وچ شفیع المذنبین توں ہیں
میکوں دل یوم محشر دا کیہاں ڈر یار رسول اللہؐ

ایہا اُمید ہے میگوں مدینے پاک سڈ ویسوا!
بھرے جگ وچ وی ہاں بھاویں میں بے پر یار سول اللہ

قیسے فریدی - خاںپور

تیڈا ذکر آقا میڈی بندگی ہے
تیڈا غم میڈی زندگی دی خوشی ہے
مدینے سڈا پاک رومنہ ڈکھا سیں
اتھاں میڈے آقا ڈکھی زندگی ہے
گناہ گار بخشش دے حقدار ہوندن
تہوں تاں اسا ڈی وی پرودہ گئی ہے
سکے کھیت ایمان دے مہتی گئے ساوے
جنتاں نور تیڈے دی بدلی دھٹی ہے!
میں مدقے ایہو بے کرم توں حشر وچ
خود عاصی کوں رحمت گلیندی ودی ہے

میڈے چارے طرفوں نریاں رحمتاں بہن
عجب موڑتے قیس بخش تھئی ہے

سفیر لاشاری

سرکارِ مدینے والے تے صلوات بھیجیں ہاں مٹھو دے
جتھ آوے نام محمدؐ دا چم اکھیاں لیندیں ہاں مٹھو دے
ایں ناں وچ لکھ لکھ برکت ہے
اے نام تاں منج رحمت ہے
جیں ذکر دا ذکر رب ہووے
اوہو ذکر کریندیں ہاں مٹھو دے
بو بکرؑ، عمرؑ، عثمانؑ، علیؑ
ہیا غوثِ قطب ابدال ولی!
سب نام محمدؐ چم دے آتے
اے نام چمیں دیں ہاں مٹھو دے

این نام داستان ڈسایا ہے
 شبیر نے ساتھ کو ہایا ہے
 ہے فدیہ نام محمد دا
 تن تیر جھلیندی ہاں ٹھردے
 جیڑھا آہدے احمد خاکی ہے
 اوندے دل تے آئی تاکی ہے
 او نور سٹیندی سٹردا ہے
 ساڈا نور سٹیندی ہاں ٹھردے
 کئی رہندن مست عبادت وچ!
 کئی پاؤن چین ریاضت وچ
 ہیں مدحت خوان سفیر اسال
 ساڈا لغت اکھیندی ہاں ٹھردے

عزیز شاہد - ڈیرہ غازیخان

رنگیں تے نور دا ہے سمندر تیڈی گلی
 عرش عیسیٰ دے ہو بہو منظر تیڈی گلی
 صدیق صدق تیڈا عدالت عمر تیڈی
 قرنی کبرن لکی ہوئی بوذر نظر تیڈی
 حسنین تیڈے من تے حیدر تیڈی گلی
 زینت ہے تیڈی ذات زمین و زمان دی
 ودھ ای توں کیا حقیقت کون و مکان دی
 ہاہر تیڈا مدینہ تے اندر تیڈی گلی
 صبح ازل توں شام ابد توئی فاصلے
 تیڈی گلی توں تیڈی گلی تیں دے سلسلے
 تیڈے خرام ناز توں عنبر تیڈی گلی!
 عرش علی دے ہو بہو منظر تیڈی گلی

شاہد وی آپ ہیں میڈا مشہود وی ہیں توں
 میڈا عدم وی توں میڈا موجود وی ہیں توں
 دل وی تیڈی گلی، میڈا دلبر تیڈی گلی

شاکر شجاع آبادی

جہان دنیا دی سوچ بعد عروج خدا دا پہلا خیال توں ہیں
 کمال قدرت دی ہن کروڑاں وجود قدرت کمال توں ہیں
 توں بادشاہاں دا بادشاہ ہیں سبھے شہنشاہ رعایا تیڈی
 تیڈا شہنشاہ ہے ہک شہنشاہ تے اوندا جاہ و جلال توں ہیں
 ابھردے بھڑا ضرر لہندے عروج کوں ہے زوال لازم
 کڈا ہن نہ جیکوں زوال آوے عروج اولازوال توں ہیں
 حسین نظارے تے چند تارے خدا نے تیڈی ہے دلی گھولی
 ہے حسن یوسف کٹاواں تیڈا سراپا حسن و جمال توں ہیں
 کمال قدرت تاں ہن کروڑاں وجود قدرت کمال توں ہیں

او عکس جلوے دا کر گیا ہا ، کلیم بے ہوش طور کو لے
 جوتیکوں ڈیکھاں تاں سینہ ٹھہرے خدا ایجا کمال توں ہیں
 زمانہ پنڈا ہے تیڈے درتوں سوالی شاکر وی بن کے آئے سیں
 زمانے دا ہے سوال جنت حضور میڈا سوال توں ہیں

مصطفیٰ خادم تونسہ شریف

گذر دا وقت اول درتے گذر اوقات پنڈا ہے
 جتھاں ڈینھ رات پنڈی ہے جتھاں ڈینھ رات پنڈا ہے
 جیندا مسکن مدینہ ہے وطن مومن دا سینہ ہے
 میڈے سینے دا شاعر اول کنوں نت نعت پنڈا ہے
 چمکدے چند رکول چاندی جیندیں زلفیں توں ملدی ہے
 ابھر دے سجدہ دا سونا جیں کنوں پر بھات پنڈا ہے
 خدا دی بھوئیں جیندے سجدے سنبھالے ہوئیں سینے وچ
 خدا دا عرش پہلا پیر پیزی جہات پنڈا ہے !

اوندا درتاں اوندا در ہے اوندا درے دربان دے درتوں
 ازل توں ہر زمانے دا سخی خیرات پندا ہے
 تکلف برطرف خادم، غلام مصطفیٰ کولوں
 خرد خاموشیاں پندے جنوں جذبات پندا ہے

امامیہ اللہ ارشد خاں پور

ایندے خلق دی کوئی مثال نی تے گزر سبر دا جواب نی
 جتھاں حاتمیں ہے صدا دتی اوں سخی دے دردا جواب نی
 ہے علیؑ ایندا مہاویں فاطمہؑ مہاویں ہے حسنؑ یا حسینؑ ہے
 ایندے گھر وچوں کیندا ناں گھنا ایندے گھر دے گھر دا جواب نی
 جیڑھا لوح اپنے ہتھیں لکھے جیندے ہتھ خدا دا قلم ہووے
 ایچھے اختیار دے بعدوی اوندی چہم تر دا جواب نی!
 ایندا جبرائیلؑ غلام ہے اے نبیؑ کل دا امام ہے
 جے ہے نور نور ہے بے مثل ہے بشر بشر دا جواب نی

جیندے قول دین دیاں سرخیاں جیندے فعل وچ کئی حکمتاں
 اے جمل جہان دافلسفہ اونڈی یک سطر دا جواب نی
 جے جھکے تاں دھرتی تے پھل کھلن جے اٹھ سارے چمک لوں
 میڈے مہربان دی ارشاد اوں نظر مہر دا جواب نی

نخب اللہ ناز شرع - جند و پیر کمال

توں اعلیٰ ہیں سب توں خدا نے ڈسایا
 ہے قرآن تیرا گواہ بن تے آیا
 جہڑے تیڈیں زلفیں کول آہے بدل ہن
 خدای قسم اووڈے کم عفتل ہن
 او بادل تاں پھریں دامنہ ہن وسیندے
 تیڈیاں زلفاں رحمت دامنہ ہے وسایا
 میں آکھاں جے رخ تیڈا چوڈی دا چن ہے
 تاں رب دی قسم اے وی میں نال زن ہے

اول چن کوں زوال، گرہن پیدا چال،
 تے تیکوں خدا بے مثل ہے بٹایا
 جے آکھاں تیڈی لور، مور اے دے وانگوں
 تاں محشر کوں اٹھساں میں چوراں دے وانگوں
 اتھاں سنج ہی سنج ہے جتھاں مور ٹردے
 بہشتاں بنیاں تیں جتھاں پیر پایا
 جے آکھاں تیڈے نین جام ہن شرابی
 تاں اے وی ہے میڈے عقل دی خرابی
 جے پوراں شراباں عقل بھیندا گم ہے
 تیڈے تیناں ہے گم عقل کوں ولایا
 جہڑے تیڈیاں کہیں نال تشیحاں ڈنڈے
 تاں نازش او تیکوں دلوں نہیں منڈے
 کیا آکھاں بشر ہیں توں خود نور گرہن!

خدا دا خسر ہیں ، نبیاں دامایا
ہے قرآن تیرا گواہ بن تے آیا

شکایت پتانی سے کوٹ مٹھن

جگارے خواب وچ رکھ تے کراں دیدار مدنی دا
میڈا مولا دکھار ورنہ مٹھے منہٹار مدنی دا
میڈی جھولی دیوچ ہے پورھیا سکھنے گناہیں دا
فقط بے آس کوں ہے آسرا غم خوار مدنی دا
میڈے سینے دیوچ پئی سہکدی ہے سبک دینے دی
کراں لکھ وار ترلے در ڈسے کہہ وار مدنی دا
میڈے سہتیں دیوچ ہے کاسہ اول در دی فقیری دا
مسیحا کوں میں کیا چاٹاں میں ہاں بیسار مدنی دا
میڈیں اکھیں دیوچ بہن جاگدے ہوئے خواب منزل دے
میڈے دل دے اندھارے وچ پیا پلدے پیار مدنی دا

عطا کر سو بھڑکیوں دی خدا یا لغت گوئی دی !
 ثنا خواں تھی پوداں میں دی سو ہٹے سرکار مدنی دا

پر دمنیر سلیم احسن - میانوالی

سو ہٹے نبی دی شان خداد اکمال ہے
 کیس کوں ہے دعویٰ نال داکیندی مجال ہے
 عظمت تیڈی ہے ڈوہاں جہاناں دے واسطے
 اتھاں کوئی مثال نہ اتھاں مثال ہے
 مکھ نور ہونٹھ لال تے والیل زلف ہے
 تیڈا احسن تال رب دانرا لائیاں ہے !
 ہہول اوپر اسرورتے نشہ ہے پیار دا
 قربان ہے اولیٰ شہ تے صدقے بلال ہے
 احسن کوں سو ہٹا تیڈی شفاعت دی ٹیکے
 دل وچ جہانمزا دا نہ کوئی خیال ہے

انجم لاشاری مرحوم

محمد مصطفیٰ والے پڑھو صلی علیہ وسلم
 ایندی یاری خدانا لے پڑھو صلی علیہ وسلم
 حبیب کبریا سوہنا، امام انبیا سوہنا
 گناہگاراں دالچپال لے پڑھو صلی علیہ وسلم
 جہاں معراج تے ویند بہشتاں دی سنگر پونڈ
 لگن دوزخ دے درتالے پڑھو صلی علیہ وسلم
 ایندا کلمہ پڑھن پتھر شجری بہر نوا ڈیون
 اشارہ چند رکوں ڈالے پڑھو صلی علیہ وسلم
 اے انجم باادب اہدے تسال سارے زل آکھو
 نبی سین سب دے غم ٹالے پڑھو صلی علیہ وسلم
 محمد مصطفیٰ والے پڑھو صلی علیہ وسلم

الوزشاه الوزر - میانوالی

لغت گوئی دافن اتنا سوکھاتاں نہیں!
 بخت والاں کوں ملدا ہے اے دوستو
 اُس دی مرضی ہے جیں تے کرم چاکرے
 فیصلہ اُس دے دل دا ہے اے دوستو
 جہڑے ڈیخ دی محبت مدینے دی میں
 اپنے دل وچ وسائی ہے اُس روز دا
 جتنے تیں خواب وچ نہ مدینہ ڈیکھاں
 اتنے تیں دل نہ ولدا ہے اے دوستو
 تہاں اکھیاں دیوچ عشق پالی رکھو
 دل کوں یاد نبی نال پالی رکھو!
 اے زمانہ محبت دے پرواناں تے
 کھلدا رہی تے کھلدا ہے اے دوستو

صوفی خلیل احمد خلیل

حضورِ الٰہی، حضورِ الٰہی
 سدا و درتے نہ رولو در در
 میں بنت مدینے دے ول تکیندی
 تے بیرنت ہجر وچ وہیندی
 میں سارا ڈینھ تانگھاں وقح نبھیندی
 تے راتاں کوکاں تے دھاڑاں کر کر
 میں ردواں کوکاں شب دارینہ
 اے بہک ہے ڈیکھاں مکہ مدینہ
 اونگری تک تک میں مٹھاراں سینہ
 جتھاں نبیاں دا وسدے سرور
 میں پاک طیبہ دیاں گلیاں گھمساں
 جڈاں میں سمسماں مٹی تے سمسماں !

میں کیوں آکھاں جو چالی چھٹاں!
 میں منہ مکالی تے چالی اٹھارہ
 خلیل درداں دی ہے کہانی
 سنسیاں روفے تے آکے جانی
 کر لیاں سوہنے دی نعت خوانی
 سڈا دو ہک وار سوہنا دلبر

ناظم صابریؒ۔ رحیم یار خانؒ

ذات تیدی ہے پر نور محمدؐ
 توں محبوب غفور محمدؐ
 صدق حسنؑ حسینؑ دا شاہ
 کر ڈکھڑے سب دور محمدؐ
 رخ توں مہم دا گھنڈ لہاتے
 دل کر ڈیو مسرور محمدؐ

اپنی حُب دا جام پلاتے !
کمر ڈیو مخمور محمدؐ

میڈے حال تے کرم کما دو
عرض تھیوے منظور محمدؐ

نقوی احمد پوریؒ

میگوں خود کوں وی خبر کائی جو کیا منگدا کھڑاں
ہونٹ تیں چلدے میڈے کجھی دُعا منگدا کھڑاں
کر دا بھر دا وینداں بھتی کندھ دے وانگن حضورؐ
بے سہاراں تساڈا آسرا منگدا کھڑاں !
سو پٹے تے خوشبو والے والے پھل جتھاں ہن ٹہکدے
اوں چمن لوتں رب دی رحمت دی صبا منگدا کھڑاں
ڈکھ دی کالی رات وچ تھیوے کرم دی ہک نظر
میں تساڈی ہک مُسک دا سو جھلا منگدا کھڑاں

اے میڈے رشکِ میجا، سپِ بازغی ہے بدن
 میں گناہاں والے زخماں دی دوا منگدا کھڑاں
 میڈے لُج پروردے ہتھ و تھ میڈی نفوتی لاج ہے
 خاتمہ بالخیر تھیوے، اے دُعا منگدا کھڑاں!

سید عنصر بخاریؒ مہرے والا

جبریلؑ و نچ محبوبؑ ڈو جلدی جگا سنے گھن تے آ
 شہباز بن پرواز داک پل نہ لائے گھن تے آ
 گذرے نہ پل پل وچ تول ول اچ اچ رہے تھیوے نہ کل
 کل کول سٹا کھی ہکل کل وچ رہے کل دی شکل
 آرام و تھ نہ پا حلال! و نچ این جگا مدنی مہمل
 نوری دہن پیریں تے مل محبوب دی تھہیر واکر حق ادا
 سنے گھن تے آ

نپ وقت دی جبریلؑ رگ ہر شے تول اچ تھی و نچ الگ

اچ وقت دے نیڑے نہ لگ گھن کے مٹھل آویں اودگ
 بالکل جتھوں ڈیکھے نہ جگ کہیں دی نظر ونچے نہ لگ
 اقصی دیوچ عظمت دی لگ کل انبیاء دے سامنے سیں کوں پوا
 سنے گھن تے آ

جگ وچ بشر مشہور ہے میں نور ہاں اے نور ہے!
 منکر ایندا بے نور ہے سمجھن توں وی پہوں دور ہے
 ایندا جہڑا دستور ہے! میڈا اوہو منشور ہے
 ہر رنگ دیوچ منظور ہے عنصر میگوں مجبور ہے
 گھنے گھن تے آ

حیدر بزدار چوٹی زیریں

عرفی ڈتی سرکار کوں

رومنہ ڈکھا نادار کوں!

خوشیاں توں کھل پڈساں ودی بن کے پکھی اڈساں ودی!

چمساں ودی ہروار کوں
 اکھ توں ہنجوں ڈک ڈیکھساں
 لا دید تک تک ڈیکھساں!
 کڈی در کڈی در پار کوں
 منّاں منیاں ڈیساں ودی
 سر لالتے سُنویساں ودی
 میں اپنے غم، غمخوار کوں!
 مونجھاں مرن چوڑھا مرے
 مدتیں توں ہک پاسے کرے
 حیدر ہنجوں دے ہار کوں

عبدالخالق سرمہ - اچشریف

محمد کوں بخشیا خدا او مقام اے
 ہوساری خدائی دا جیند ہتھ نظام اے

میں اول شائیں والے داکیا شان ڈساں
 خدا جیں تے بھیجے درود و سلام اے
 جیندی خب دیوچ ہے گرفتار دُنیا
 جیندے در دا جبریل ہوو غلام اے
 محمد ہے لاریب نور الہی !
 اے بیشک ہے کل انبیاء امام اے
 جہڑا ڈول جہاں دل ہے ہادی تے رہبر
 ہوندے ناویں لائی میں حیاتی تمام اے

شاہینے بلوچ - پکالاڑاں

منگداں دُعاواں پل پل نیوے خدا مدینے
 واپس ولانہ آنے رکھے خدا مدینے
 پل دا دساہ وی کائنی کل ہوئووں یا نہ ہوئووں
 کر چاکرم خدا یا جلدی پچھا مدینے !

اُونویں تاں عام سُندے ہر جاہ تے رب تعالیٰ
 لیکن توجہ کرتے سُندے دُعا مدینے
 میڈے گناہ باری، رو رو کریاں زاری
 بھیندی ہے معاف یارو ہرک خطا مدینے
 شاہین اے تمنا مولا کرنے چا پوری !
 گذرے عمر عرب و چ آوے قضا مدینے

ساجد راجھے رحیم یار خان

حق سین دی محبت دا ادا کون کر لسی
 رب وانگ بھلا سین دی ثنا کون کر لسی
 بیشک توں نہ من شان انہاں دی اے ڈسا چا
 ڈکھ دُور تیڈے سین دے سو ا کون کر لسی
 کیتونہ جے تسلیم تاں محشر دے ڈیہاڑے
 اُمت کیتے بخشش دی دُعا کون کر لسی

کھس سگدیں میڈے لب کنوں توں اسم محمدؐ
 اے اسم میڈے من توں جدا کون کریسی
 دل وچ ہے میڈے راہی سدا ورد محمدؐ
 سئیں ہاجھ مہلا معاف خطا کون کریسی

رہائے کاشف فیض آباد

تیڈی بسک ہے سڈا سوہنا میکوں ساہ داوساہ کائنی
 تصور ہے مدینے دا میکوں ہیا کوئی پتہ کائنی
 تیڈیں شانیں دیاں خود قہماں خدا نے عرش تے چاٹن
 ہکو حال ۽ ہکا گال ۽ تیڈی مرضی جدا کائنی
 خدا دا نور میں سوہنا اتھال اولائے بشر والا
 تیڈا چہرہ ہے وجہ اللہ تیڈے وانگوں چمیا کائنی
 قبر وچ سئیں وساریں نہ نکیر ۽ نہ سخت کیا ٹہسے؟
 تیڈے مددے میں بچ دیساں وسیلہ کوئی ہیا کائنی

تمنا ہے میڈی مولا نبھے زندگی مدینے وچ — !
ایہا کاشت بھتیوے پوری میڈی ہی کوئی دُعا کا تھی

شفقت بُزدار - لہ

اے میڈے اُمّی نبیؐ ایں ساڈی یاری ہووے
نال پلکیں دے تیڈے در دی بہاری ہووے
ایویں لگدا ہے جو کائنات دا مقروض ہی
تیڈی صلوٰۃ جے کہیں وقت دساری ہووے
اپنے دیوانے کوں اتنا نال غنی کر ڈے توں
پیار تیڈے کنوں کوئی چیز نہ پیاری ہووے
اتنی قربت ہے میڈے دل کوں بلال حبشی نال
میں جیویں عمر اوندے نال گزار دی ہووے
اے خداوند توں بُزدار کوں بنیائی ڈے !
اکھیں بھالال نال محمدؐ دی کجھاری ہووے

ریاضے فاروقے بُردار

مست مونجھیں دے منہ زور طوفان وچ
 آسرا ہے محمد تیڈی ذات دا
 میں بھلا میڈی ہستی ہے کیا میڈا سیں
 بھی رکھدا شہور اپنی اوقات دا
 سول صدے ستم سیک ساڑی ویندن
 شالا منہ کروئے وقت صدمات دا
 سک سلامت ہے ہر شام سمجھ تیں تیڈی
 سانجھ کے رکھ ڈکھ پائڑھیا ہر رات دا
 اپنیاں پلکاں وچھاواں پچھاویں بٹا!
 شرف تھیںی کڈاں دیدکوں جہات دا
 من دے مسکن دلیوچ ہک مکین مست ہے
 شوق رکھدے تہاڈی ملاقات دا

مجبور عیسیٰ خیلوی

میگوں کول اپنے سدا کملی والے
 میڈے دل دی حسرت مٹا کملی والے
 کریں توں جنہاں تے نظر جو کرم دی
 ونجے تل انہاں توں قسم بدلی غم دی
 میڈے درد دی کردوا کملی والے
 ڈکھا اپنی نگرہی او دلدار رب دا
 اسے آرزو وچ میں ڈینھ رات سبھا
 ایہو آس دل دی پُچا کملی والے
 میگوں رنگ اپنی محبت دے رنگ وچ
 زلا میگوں اپنے پیاراں دے سنگ وچ
 میگوں راہواں سدھیاں ڈکھا کملی والے
 میڈے دل دی حسرت مٹا کملی والے

شالا ڈیکھ مجبور و نچ سوہنی چالی
تھیوے پوری حسرت میڈے روح والی
ٹکائے میڈی روح کوں لاکسلی والے

عبدالکریم ناشادہ داخل

چو کھٹ تیڈی کعبہ میڈا سٹ پاک در کیڈے ونجاں
شانیں والا شاہ تازیں کامل نظر کیڈے ونجاں
بھر تول نہ گنڈھ کھول نہ عیباں دی پنڈ باری ڈے
میں میل تھے وچ میل دے نہ کر حسرت کیڈے ونجاں
ہاں بے گنتی گنن نہ گنواے دست بستہ عرض ہے
ایں بے وفاز ندگی دا ہن پچھلا پہر کیڈے ونجاں
ہاں بے عمل نہ کوئی سمل سر بار آئے باری بہوں
سین دے مناوٹن دا میکوں نہ کوئی ار کیڈے ونجاں
شانیں والا شاہ تازیں کامل نظر کیڈے ونجاں

ناشاد ہے شاہِ خدا از لول تیڈے ناویں، تھیم !
 تول رنج اتھاں آقا اکول کالی قبر کیڈے ونجاں

عبداللہ یزدانی - ڈیرہ اسماعیل خان

جڈاں یاد تیڈی داچن چڑھدے پلکاں تے تارے پل ویندن
 تیڈے ناں داورد کرینداں تا میڈے سارے ڈکھڑے ٹل ویندن
 کتھ فرش زمیں کتھ عرش بریں کتھ قاب قوسین او ادن
 میڈا پاک نبی اتھ پہنچا ہے جتھاں پر جبریل دے حل ویندن
 سب جھولیاں بھر بھر ویندن اتھاں پتھروی بن در ویندن
 جبریل آذن ایں دروازے تے کون آہ کھالی دل ویندن
 کوئی بھیج مدینے تول مولا ارج بدلی اپنے ساون دی
 میگوں ہبہ ہبہ تیاں دھپاں تے ایویں روز پچاویں ڈھل ویندن
 میڈے لکھ درود سلام ہوون اول پاک نبی تے یزدانی
 جیند و گھن سوغات دروداں دی جن انس ملک مُرسل ویندن

خادم حسینے مخفی

کراں میں تاز کیوں نہ اول مٹھ مدنی پیارے تے
 رہائی تھوٹی ہے ساڈی جینڈے ہک اشارے تے
 میڈے دل وچ نہیں کوئی غم لیتن میوں عربی تے
 بھنور وچ بھاویں ہے پیری پچھسی خود کنارے تے
 عمل نہیں کچھ میڈے پلے شرم توں مٹ تے سرتلے
 میں وی پیٹھا ہاں لچپالا فقط تیڈے اشارے تے
 لگا مخفی کوں اورنگ زمانے دی عقل دنگ ۽
 مٹیا ہے فیض مدنی دا کیوں بندے ناکارے تے

مغفور سعیدی - بہادرپور

مدنی سو ہٹا کرم کما
 ہک واری چادر سڈوا
 ہک ہے ڈاڈھی دلبر جاتی دلڑی موکھی یار دیوانی

آسانول آگل چالا
 واری واری ہر کوئی جاوے ساڈی واری مول نہ آوے
 پڈ پڈ وینچاں فالال پا
 ڈیکھاں روفہ ساوا تیدڑا ایہو عرض ہے مولا میڈا
 منگاں ایہا روز دُعا
 تیدڑی سوہنا مونجھ ستاوے ہک پل ساکوں چین نہ آوے
 ونجے ایویں رات ویہا
 لکھاں تیدڑے بردے باندے تیدڑے ناں دے گیت پے گاندے
 تیں بن ہے مغفور کیا !
 ہک واری چادر سڈوا

ظفر اقبال ظفر - ہری مائینر

ودار ونداں میں عرمے لوت میڈیاں آساں پچا مولا
 محمد پاک سوہنے دامیکوں روفہ ڈکھا مولا !

تو نے جیڑا گناہگاروں تیڈی رحمت کوئی تھوڑی نہیں
 جھیکر چھوین تاں پوراں کول قلوب ڈیویں بٹا مولا
 جیندی خاطر بنائی دنیا میں امتی ہوں نبی داہاں
 توں صدقے ہوں محمد دے بخش میڈی خطا مولا !
 ظفردی دل نہیں سہندی جدائی سوہنے محمدی
 ہجردی ماری شودی کول توں بڑے درشن کرا مولا

بشیر دیوانہ - صادق آباد

محمد محمد کریندیں گذر سی
 ایہو ورد ہر دم پکیندیں گذر سی
 کڈاہیں تاں اوسی غریبیں دی واری
 عمر ساری تانگھاں تنگھیندیں گذر سی
 اوڈینہ رب بڈکھاوے چھوں ونج تے جالی
 سوہنا ساوا روضہ تکیندیں گذر سی

مدینے ڈے ویندی ہوئی ہر ہوا کوں
 سدا دل دی رو رو ڈسیندیں گزری
 قبر دے سوالیں دے ہر ہر جواب پہنچ
 درود و صلواتاں سننڈیں گزری
 حیاتی بچی ہے جو باقی دیوانہ
 نئی سٹیں دیاں نعتاں لکھنڈیں گزری

ناطوقے نیازی - عیسیٰ خیل

لکھاں آساں اُمیدیں دا سہارا یا رسول اللہؐ
 توں سب دنیا دے رشتاں توں ہیں پیارا یا رسول اللہؐ
 میں ہر ویلے تڑپا ہاں تے اٹھ اٹھ رات کٹی نہیں
 کیوں ہووے بناں تیڈے گزارا یا رسول اللہؐ
 نیکیاں کوں مانٹ عملاں دا عمل مثالا سدھے ہووے
 کتھاں ویسی گناہگارا بے چارا یا رسول اللہؐ

میڈی آساں اُمیداں دی اے پیری تیڈے سنگ ترسی
 بناں تیڈے ناں لبھدا ہے کنارا یا رسول اللہ
 غریباں دا توں مونس ہیں تے مسکیناں دا رہبر ہیں
 تے ناطق جہیں یتیمیاں دا سہارا یا رسول اللہ

اے بنی عاصم شاہ صدر دین

عقیدت دے پھل ہن جو لکھن پیارے محمدؐ، محمدؐ، محمدؐ
 ایہو نام بُنیدا ہے دل کوں سہارے محمدؐ، محمدؐ، محمدؐ
 جیوں آسماں تے اے چن تے ستارے
 ایں توں ودھ زمیں تے مدینے والفتہ
 مہٹا چن محمدؐ صحابہ ستارے

محمدؐ محمدؐ محمدؐ محمدؐ محمدؐ

محمدؐ دے ناں کوں دلوں پیار کیتے
 تے ارکس تیں ہتھ کوں چن کار کیتے

جال تھیندوں ڈکھارے ڈکھی دل پکارے

محمد محمد، محمد محمد

مداد دل کریندے تے دل دل اکھیندے

اول ہمدرد ہمد دیاں گالھیں کروں بہہ

ڈیوے سیت والے تے بہہ آکھوں سارے

محمد محمد، محمد محمد

ہے عاقم نما ناگنا گناہ گار بندہ

تیڈے نام باجھوں نسی ماٹ تقویٰ

تیڈا نام گھن گھن کریندے گزارے

محمد محمد، محمد محمد

فیاض احمد زاہد راجن پور

پڑھو صلے علی یارو

ایہو پڑھدے خدا یارو

اتھاں ہے نوردی بارش اتھاں نوری نظار ہے
گناہگاریں داندقی سیں سہارا ہے سہارا ہے

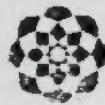
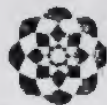
ایہو بس آسرا یارو

جڈاں آمد تھی جگ تے اندھارے دور تھیندے گئے
لباں تے ذکر آیتاں اے دل مسر تھیندے گئے

اے دردال دی دوا یارو

محبت کملی والے دی رکھی ہم سانجھ، سینے وچ
اخیری آس ہے زاہد مکے زندگی مدینے وچ

ایہا بس التجبا یارو !

شکھیں دی سوغات کیا کر لے خوشی دی برسات کیا کر لے

جیکوں ملے مصطفیٰ داد امن اوتیڈی کائنات کیا کر لے

(امانۃ الشہادۃ)

سید حفیظ کاظم خان بلیہ

جنیدیں ڈکھامینہ آقا اے التجا ہے
 منگتا ہاں تیڈے درد ایتی ایہا خدا ہے
 تقدیر رب دی بدلیں تیڈے اکوں کیا دیر ۶ !
 قول لاڈلہ خدا دا عاشق تیڈا خدا ہے
 اے تاں منیندا ہاں میں کیتے گناہ بہوں ہم
 کر چھوڑو معاف سوہنا جیڑھی تھئی خطا ہے
 درتے سدا و میکوں زندگی تیں کجھ نہ منگساں
 آقا قبول بھئیوے اے چھیکڑی دعا ہے
 بہک وار مہربانی آقا ضرور بھئیوے
 کجھ دے سا منے آسجدے کراں ادا ہے
 تیڈے بغیر ساڈا کاظم کوئی نی جگ تے
 بے آسریں کوں سوہنا بس تیڈا آسرا ہے

بلاں باقر مہٹی - راجن پور

ایہا سنگداں دُعا یا نبیؑ
 اپنے درتے سڈا یا نبیؑ
 واسطہ اپنیں پیاریں دا ہی!
 پیاریں تے چار یاریں دا ہی
 ساڈے ڈکھڑے مٹا یا نبیؑ
 مونجھے من دی سئیں کاری چاکر
 نہ سکا نہن ڈکھا اپنا در
 میڈیاں مونجھال مٹا یا نبیؑ
 ایہو باتر ارادہ ہے سئیں
 اوساں رو فے تے وعدہ ہے سئیں
 تھیوے وعدہ ونا یا نبیؑ

سِکِ مِتراں دی

نعتیہ کلام

پہلا ایڈیشن

مترجم احسان اعوان